



Christ Is Born!

25 грудня 2024 року

12/001

До духовенства, монашества та вірних Православної Церкви в Америці,

Мої улюблені діти в Господі,
Христос народився! Славимо Його!

«Нехай небесні вогні горять тихо і нехай вони з острахом споглядають на скромний куточок всесвіту, на чорну землю, і на найдорожчу частину цього куточка — на грот, що народжує Бога».

– Св. Миколай Велимирович, Молитви біля озера, 49.

Сьогодні світле і чудесне, але водночас приховане і скромне завершення періоду, проведеного в тихій очікуваності. На відміну від Великого посту, коли ми сурмимо в труби, щоб оголосити піст (Йоїл 2:15), сорок днів Різдвяного посту проходять тихо, в темряві ночі — тієї ж ночі, коли пастухи пильнували свої отари (Лк. 2:8). У цій темряві, у тіні Закону (Євр. 10:1), ми перебували з святими пророками — Авдієм, Наумом, Авакумом, Софонією, Огієм, Даниїлом та Трьома Святими Юнаками. Ми чули перші акорди пісень, що прославляють Різдво Христове, 21 листопада, коли співали катавасії канону. У день св. Андрія, на день св. Миколая, тут і там лунала пісня про Того, хто має прийти. Наша очікуваність зростала під час передсвятя і досягла апогею на Вечірній Літургії та Всенічному пильнуванні в Святвечір.

Тепер, над нами, що сиділи сорок днів у великій темряві, засяло ще більше Світло (Іс. 9:2).
Наша Надія прийшла; наша Очікуваність здійснилася.

Той, кого ми очікували в темряві і мовчанні, тепер явлений нам у тій самій темряві і мовчанні — в темряві і холоді півночі, в чорній і безмісячній ночі нашого гріха, в глибокій ущелині печери, у яслах. Але, незважаючи на темряву навколо, Він сяє, ясне, чисте і невинне Світло.

Незважаючи на мовчання, що тисне, Його сама присутність, Його сутність є Слово, те Слово, що було на початку (Йо. 1:1).

Він є Світлом, що сяє на нас від Отця; Він є Словом Отця до людського роду. Він є здійсненням, джерелом і підтримкою всіх наших надій.

Його світло — це світло чистоти, неземної і всеосяжної любові. Його слово — це слово миру — не дволикого, лицемірного, самовигідного миру, сповненого хибного комфорту, якого світ дає (Йо. 14:27), але справжнього миру, миру з Богом, миру Хреста. А Його надія, немислима для земних умів, — це надія на нескінченне життя, що не схоже на це життя: життя, повністю віддане іншому, повністю віддане Богові, життя, що не переймається минущими задоволеннями і зникаючими досягненнями, але виключно спільнотою та самовіддаючою любов'ю.

Народження цього святого Немовляти, нашого Господа і Бога і Спасителя Ісуса Христа, Світла і Слова і Миру Божого, відбувається не лише в кам'яній печері: воно також відбувається в душі кожного з обраних. Щоб стати гідними місцями для цього прихованого світла, ми провели сорок днів у підготовці, і сьогодні Христос народився для нас; нам дано Дитя (Іс. 9:6). І в Ньому всі наші надії здійснилися. Народжений від Діви говорить до нас словами однієї з молитов св. Миколая Велимировича:

«Я — твій завтрашній день, від сьогодні і до кінця часу. Усе добре, що ти очікував від днів завтрашніх, є в мені. Сьогодні твоє завтра виконане в мені. І жоден день, відтепер і до останнього дня, не принесе тобі того, що я тобі приношу. Ось я день, який не має ні початку, ні кінця.

Я — скарбниця кожного майбутнього, яке існує, і я — шлях до тієї скарбниці. Майбутнє у всій його повноті не може дати тобі навіть зернятка добра, якщо воно не бере позики у мене.»

Таким чином, із Його Різдрвом — у Віфлеємі та в серці — Христос із нами, приносячи з собою кожне добро, кожне благословення.

Однак, у іншому сенсі, ми все ще очікуємо: все наше життя — це період Адвенту, період очікування приходу Христа. Якщо Він народжується приховано у нашій душі в цьому віці, то ми все ж очікуємо повного і остаточного об'явлення Його незбагненої слави у віці майбутньому, коли обрані будуть відкриті як сяючі судини Його присутності навіки. Таким чином, усе наше життя — це період радісного очікування, очікування повноти Радості, яку ми вже частково знаємо.

«Безнадійність сидить без діла. Але моя надія постійно прибирає і очищує; вона провітрює і кадить покої, де прийме тебе,» — говорить св. Миколай в одній зі своїх молитов. І найбільшим вираженням цього нашого очікування є саме молитва. Знову, як каже св. Миколай: *«Молитва потрібна мені, щоб я не втратив з поля зору зірку спасіння, але зірка не потребує її, щоб не втратити мене.»* Крім того, молитва є не лише вираженням очікування, прагнення, надії: це



також шлях до здійснення тих очікувань. Чим більше ми молимося, тим більше ми відкриваємо себе для дії Божественних енергій, для спілкування з Божеством, тим більше наші очікування здійснюються, навіть у цьому житті.

Тому, святкуючи Різдво нашого Господа і Бога і Спасителя Ісуса Христа, зберімося духом перед Його яслами і помолімося:

Господи Ісусе Христе, Сину Божий, що є всюди присутній і все наповняєш, прийди і яви Свою присутність у нас.

Господи Ісусе Христе, Сину Божий, народжений від Діви для нашого спасіння, прийди і народися знову у нашому серці.

Господи Ісусе Христе, Сину Божий, народжений у нашому серці через Твої святі Таїнства, прийди і перебувай з нами навіки.

Господи Ісусе Христе, Сину Божий, Дитя, дане Твоїм вірним, що завжди з Твою Церквою, навіть до кінця віку, зроби нас гідними оселями для Тебе у нескінченних віках, коли Ти, разом із Твоїм Отцем і Твоїм Всесвятим Духом, перебуватимеш у Твоїх обраних як Світло і Мир на віки віків. Амінь.

З моїм благословенням і молитвами за всіх вас у це найрадісніше свято,
Щиро ваш у новонародженому Христі,

+Тихон
Архієпископ Вашингтонський
Митрополит всієї Америки та Канади

